

P 902041

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

57ste jaargang nr. 2 - maart 2013

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

België-Belgique
P.B. - PP
2800 MECHELEN MASSPOST
BC 31126

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen
Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: **10.00 u.**,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG

Rekening: IBAN: **BE93 7510 0260 2367**, BIC: **AXABBE22** t.n.v. Gemeenteleven Keizerstraat

Rekening: IBAN: **BE72 9792 4444 1116**, BIC: **ARSPBE22** t.n.v. Diaconie VPKB Mechelen-N.

Zoekt de HEER terwijl Hij zich laat vinden. (Jes. 55:6)

Soms lijkt het wel alsof God steeds onbereikbaarder wordt voor ons, mensen. In de Bijbel hoor je geregeld hoe het woord van God kwam tot één van de profeten, je leest hoe God zich laat zien en ervaren, aan Jesaja en Ezechiël, aan Mozes en Elia. En tegenwoordig blijft alles zo beklemmend stil. Alsof God niet meer bestaat, of in ieder geval ons niets meer te zeggen heeft.

Is Hij dan zo veranderd, dat Hij geen boodschap meer aan ons heeft? Of zijn wij, mensen, zo veranderd, dat we doof en blind zijn geworden voor Hem?

Ik ben geneigd om voor dat laatste te kiezen. We doen ons uiterste best om in ons leven en ons wereldbeeld zonder God uit te komen. In onze wetenschappelijke modellen is er voor Hem geen plaats. Bij onze keuzen in het leven houden we met Hem niet echt rekening. We staan niet erg open voor ontmoetingen met de Heer, en klagen dan, dat Hij zo ver weg is, onbereikbaar. Terwijl Hij ons in de Bijbel juist wordt getekend als de God bij uitstek, die de mensen nabijkomt, die gekend wordt met een naam die betekent "Ik zal bij je zijn", en die uiteindelijk vlees van ons vlees en been van ons gebeente wordt in de mens Immanuël, God-met-ons. Zo ontzagwekkend groot is deze God, dat Hij het zich kan veroorloven zo klein te worden als een mensenzoon, ons leven te delen met alle moeite en pijn die dat met zich meebrengt, ja onze dood te sterven om ons weer terug te winnen voor Zijn liefde. God zoekt de mens, de geschiedenis door. Hij wacht op ons, Hij komt ons tegemoet als de Vader van de verloren zoon. Hij spreekt ons aan en roept ons op om onszelf aan Hem toe te vertrouwen. Om ons bestaan in Zijn hand te leggen, om het van Hem terug te ontvangen, vernieuwd en geheeld. En om zo met Hem samen verder te gaan, onze kleine hand in de Zijne, verbonden op leven en dood.

JHB

Kerkraad

Op de vergadering van 4 februari ging onze aandacht naar de invulling van de komende zondagen en activiteiten.

De voorbije erediensten werden geëvalueerd.

Het 40 dagen project besproken.

Onze aandacht ging ook uit naar de samenstelling van de kerkraad na de verkiezingen van mei.

De invulling van de eerste zondagen van de maand, voor april is dit een bezoek aan de kerk in de Bexstraat.

De gemeente vergadering van donderdag 14 maart en de gezamenlijke vergadering vooraf op 25 februari met de beheerraad.

We hebben een lijst samengesteld voor de te bezoeken ouderen en eenzamen.

De volgende vergadering is voorzien op maandag 4 maart.

Indien u vragen of opmerkingen hebt kan u deze doorgeven aan de dominee of kerkraadsleden.

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Rudi Van Messe	0495-76 30 75
	Aysel Eke	0484-75 18 48
	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03
Diakenen:	Hugo Wilmaerts	015 - 29 08 59
	Rina Joosten	015 - 41 95 73

Omhaling vrijwillige bijdrage 1/2013

Die gemeenteleden, die zich in het verleden hebben opgegeven om via het z.g. enveloppensysteem financiële verantwoordelijkheid te willen dragen voor onze kerkgemeenschap, kunnen op dinsdag 12 of woensdag 13 maart 2013 a.s. bezoek verwachten van één van de leden van kerkraad of bestuursraad.

Wie (nog) niet op regelmatige basis financieel aan onze kerk bijdraagt door ofwel dit enveloppensysteem of bankoverschrijving, willen wij vragen dit in overweging te willen nemen; u kunt zichzelf opgeven als "enveloppen-donateur" bij één van kerkraads- of bestuursraadsleden, of wel een zelf te kiezen bedrag over te schrijven op de bankrekening van onze kerk (zie blz. 1 van dit kerkblad De Brug).

Koffiedrinken

03 maart fam. Van Messe
17 maart fam. Ntamba

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur.

zondag 03 maart
ds. J. Brouwer
Jeugddienst

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Synodale Kas

zondag 10 maart
ds. M. Schippers

organist: E. Poncin
2° collecte: Diaconie

zondag 17 maart
ds. J. Brouwer

organist: J. van der Wulp
2° collecte: Belgische Gideons

zondag 24 maart
ds. J. Brouwer

organist: J. van der Wulp
2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

vrijdag 29 maart
ds. J. Brouwer

organist:

20 uur: *Goede Vrijdag, H. Avondmaal*

zondag 31 maart
ds. J. Brouwer
Paasmorgen

organist: J. van der Wulp
2° collecte: UFGP

zondag 07 april

Gemeenteuitstap Antwerpen

Dienstlijst kindernevendienst en baby-oppas

	<i>KND</i>	<i>Oppas</i>
03 maart	Hermien	Noa
10 maart	Sali	Guyni
17 maart	Younan	Nynke
24 maart	Elske	Eva
29 maart (G. Vrijdag)	Hanne	Sarah
31 maart	Zarifa	Noa

Verjaardagen

11 maart	Geert Van Cammeren
23 maart	Myriam Okmen e. Dinler
24 maart	Muse Dirlik
26 maart	Chris Van Gorp

Bijbelnamiddag

Op 24 januari 2013 kwamen wij samen voor de bijbelnamiddag. Gezien dat sommigen niet aanwezig kunnen zijn op die dag, luisterden wij maar naar nieuwtjes.

Dan zijn wij tot overéénstemming gekomen om wat vroeger te stoppen om ook wat vroeger thuis te kunnen zijn.

De namiddag was afgesloten met een slotgebed gesproken door ds. J. H. Brouwer.

De volgende bijbelnamiddag is op donderdag 21 februari 2013 om 14.30, in de kerkzaal.

Iedereen is van harte welkom.

N. Nafarin.

De les van Claire Malien

Op 19 november 2012 overleed te Marcinelle op 68-jarige leeftijd Claire Malien, één van voetbalclub KV Mechelen's bijzonderste fans. Claire's ex-man was indertijd buschauffeur voor Standard en raakte bevriend met Michel Preud'homme. Toen deze doelman in 1986 naar KV Mechelen werd getransfereerd, kwam Claire mee en zo werd ze een hartstochtelijke supporter van geelrood, wat ze de rest van haar leven bleef. Na haar pensioen (ze was lerares Nederlands) verhevigde haar KV-gevoel nog: ze nam dagelijks voor dag en dauw in Charleroi de trein om de trainingen van haar geliefde ploeg te volgen en om als vrijwilligster te werken in het spelerstehuis. Weer of geen weer, Claire kwam dag na dag. Naar Mechelen verhuizen wilde ze niet omdat ze in Charleroi een zieke broer had en vanwege haar gehechtheid aan haar Rooms-katholieke parochie in Marcinelle. Zoveel moeite doen uit liefde voor een voetbalclub!

Jongeren, wij weten allemaal dat onze band met God belangrijker is, dan die met gelijk welke sportclub en toch vinden we zo makkelijk een excuus om niet naar de kerk te gaan: te moe, teveel werk,... Maar als wij nu eens al was het maar een tiende zoveel moeite zouden doen voor de kerk als Claire deed voor KV Mechelen, zou onze kerk dan niet elke zondag vol zitten?

Marius Joosten, Sali Younan & Hugo Wilmaerts, jeugdkerk team

Activiteitenkalender

04 maart	Kerkraad - kerkzaal 20 uur
05 maart	Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
08 maart	Belijdeniscatechisatie - kerkzaal 20 uur
14 maart	Gemeentevergadering - kerkzaal 20 uur
21 maart	Seniorenmiddag - kerkzaal 14.30 uur
22 maart	Jeugdcatechese - kerkzaal 20 uur
28 maart	Bijbelnamiddag - kerkzaal 14.30 uur

Seniorenbijeenkomst op 14 februari

Ondanks het gure weer was er een goede opkomst.. Ook onze dominee was aanwezig, maar duidelijk ziek. We kregen van hem ieder een exemplaar van de brochure "Mediteren in de veertigdagentijd". Na overleg is hij daarna toch terug naar huis vertrokken, mede om te beletten, dat de andere aanwezigen ook ziek zouden worden. We bleven achter met achten. Het was een goede bijeenkomst.

We lazen eerst een stukje uit de brochure over de zalving van David. Oorspronkelijk bestond het plan om dit met alle aanwezigen te bespreken, ter voorbereiding van de preek en kerkdienst voor zondag 17 februari. Maar omdat de dominee niet meer aanwezig was, hebben we dit plan laten varen. Eén van de aanwezigen sprak dan over euthanasie. Hij vroeg ons of dit toch niet tegen Gods wil was. Andere mensen gingen daar op in, en spraken over gevallen, waar volgens hen deze wet op haar plaats was. Anderen zeiden hoe levensbeëindiging met medische middelen bij zwaar lijden een milde behandeling was.

Er werd ook gesproken over armoede en sociale zekerheid in ons land.

Een van de aanwezigen had een verhaal meegebracht over een oudere vrouw. De aanwezigen vonden dit een mooi stukje.

We spraken af om dit verhaal in ons kerkblad te zetten..

Handen houden mij in evenwicht.

Een oude vrouw komt bij de dokter en zegt: "Ik heb een hand vol klachten. Zal ik ze opnoemen?"

"Laat maar eens horen" zegt de dokter.

"De eerste vinger, dat is mijn verloren man. De tweede zijn mijn lichamelijke klachten. De derde vinger: dat ik zo weinig kan doen. De vierde, dat ik zo eenzaam ben. De vijfde vinger, dat er om me heen zoveel bekenden weggevallen zijn."

"Dat is inderdaad een hele hand vol", zegt de dokter. "Maar de andere hand dan?" vraagt hij nieuwsgierig.

"Dat zijn mijn zegeningen. Wilt U die ook horen?" vraagt ze. "Graag", zegt de arts.

"De eerste vinger, dat ik elke dag voldoende eten heb. De tweede dat mijn huisje lekker warm is in de winter. De derde dat er mensen om me heen zijn, die me helpen. De vierde dat ik de laatste tijd gespaard ben van nog meer ziekte en pijn. De vijfde vinger dat ik voldoende geld heb om mijn rekeningen te betalen".

De dokter kijkt naar beide handen. De vrouw kijkt hem aan en zegt: "Twee handen, die verdriet hebben gedragen, tranen gedroogd en wel eens tot vuisten gebald. Ook twee handen, die weten wat leven is. En weet U wat ik nu zo mooi vind, wat er gebeurt als ik mijn handen vouw tot een gebed?" "Nee", zegt de dokter.

"Als ik bid gebeurt er iets met mijn handen. Dan gaat mijn hand met de zegeningen naar mijn hand van het verdriet. Dan vouw ik de vingers in elkaar en dan komen de moeilijke dingen tussen de zegeningen. En de zegeningen houden de narigheden in mijn leven tegen. Biddend breng ik mijn moeilijkheden bij God. Daarna tel ik mijn zegeningen. Weet U, ik ben dankbaar dat ik twee handen heb; ze houden elkaar in evenwicht, en zo is mijn

leven minder zwaar.”

De dokter knikt instemmend, vouwt de vingers van de ene hand tussen de vingers van zijn andere hand en blijft even verzonken in zijn eigen gedachten zitten.

Vanuit de diaconie

Amanda is een knappe, 40-jarige blondine uit Brasschaat, gelukkig getrouwd en moeder van een 9-jarig zoontje. Kerkelijk is ze niet, hoewel haar zoontje zijn communie heeft gedaan. Ze werkt te Antwerpen bij de bank waar één van onze diakenen eveneens zijn brood verdient. Onlangs wenkte ze onze diaken om iets te vertellen: “Weet je”, zegde ze, “onze directeur heeft al verscheidene keren aangedrongen om eens met hem op restaurant te gaan, hij belooft zelfs mij een betere baan te bezorgen, wat raad jij me aan? Ik weet deksels goed wat die man in gedachten heeft als toetje na het eten!”

Onze diaken gaf zijn advies, maar iets zat hem toch nog dwars. “Amanda”, vroeg hij, “waarom vraag je juist mij om raad en niet één van de anderen hier?”

Het antwoord van Amanda was even eenvoudig als ontwapenend en confronterend: “Omdat ik weet dat jij gelovig bent”. Door deze woorden werd onze diaken op zijn verantwoordelijkheid gewezen: wij zijn allemaal ambassadeurs van Christus en zijn kerk, en als wij ons uiten als christenen verwachten de mensen van ons een zekere moraliteit en integriteit, of anders gezegd, de lat ligt voor ons hoger dan voor anderen. Onze diaken kan zijn nochtans niet kerkelijke collega slechts danken voor deze les!

Rina Blokland & Hugo Wilmaerts, diakenen

De man die zijn volk leerde lezen

“Ik had Vlaamsch geschreven! Het ging vanzelf: alles was mij uit de pen gevloeid zonder moeite en, volgens het mij toescheen, op zangerige maat en met eenen lossen, natuurlijken toon (...)”. Zo beschreef Hendrik Conscience (1812-1883) tientallen jaren later in “Geschiedenis mijner jeugd” hoe hij in 1837 urenlang vruchteloos zat te zwoegen op zijn eerste roman “In ‘t wonderjaar 1566”, die hij met een mooie openingszin wilde beginnen. Toen hij dan op zijn blad keek, zag hij tot zijn eigen verbazing daarop “Vlaamse” woorden in plaats van de Franse volzinnen die hij zocht. Dit was voor de Franstalige rijmelaar die hij tot dan was geweest ongetwijfeld een soort roepingervaring! Maar bovenal betekende dit de hergeboorte van een “Vlaamse” literatuur. Overigens bekeek de toen machtige en invloedrijke Rooms-katholieke clerus “In ‘t wonderjaar 1566” met een scheef oog omdat de (protestantse!) geuzen erin werden voorgesteld als “de goeien” en de (katholieke) Spanjaarden als “de slechten”. Onder het dreigement dat geen bibliotheek zijn boek zou kopen, moest Hendrik Conscience zelfs enkele passages herschrijven. Dit eerste probeersel trok de aandacht van hofschilder

Gustaaf Wappers, die de jonge auteur een kostuum kocht en hem introduceerde bij koning Leopold. De schrijver worstelde in die dagen met zware financiële problemen, immers toen vader Pierre Conscience (een Fransman uit Besançon) ontdekte dat zijn zoon "Vlaams" schreef, had hij hem zonder pardon de deur gewezen. Gelukkig bezorgden vrienden de jonge auteur allerlei baantjes (onder meer als tuinier) en koning Leopold I verleende hem een subsidie die hem in staat stelde te werken aan zijn volgende boeken.

Na de Belgische Omwenteling van 1830 beleefden de Nederlandse taal en cultuur in onze gewesten hun donkerste uur. Het nieuwe bewind kondigde taalvrijheid af, wat onder meer betekende dat elke stad zelf haar officiële taal koos. Nu was de macht in onze gewesten volledig in handen van een kleine verfranse elite en zo werd Frans in de praktijk de enigste officiële taal in heel het nieuwe koninkrijk. Al de taalkundige hervormingen die koning Willem tijdens het Hollandse bewind (1815-1830) had doorgevoerd werden teruggedraaid. De Rooms-katholieke kerk vreesde trouwens, dat met de "Hollandse" taal ook protestantse ideeën zich zouden verspreiden. In ons eigen Mechelen werd vanaf 2 november 1830 om 11 uur 's ochtends door het stadsbestuur uitsluitend de Franse taal gebruikt. Pas in 1895 zou "Vlaams" opnieuw de officiële taal worden van onze stad!

Na 1830 werd de "Vlaamse" taal door de elite ten diepste geminacht, men veronderstelde dat alleen Frans geschikt was om als voertuig te dienen voor kunst, cultuur en wetenschap. "Vlaams" was immers in de ogen van de toenmalige elite niet meer dan een verzameling boertige en onderling onverstaaanbare dialecten, gedoemd om te verdwijnen onder de pletwals van de Franse beschaving. De Vlamingen waren grotendeels arm, ongeletterd en onwetend.

Toen Hendrik Conscience in 1838 zijn "Leeuw van Vlaanderen" schreef, trof hij zijn volk recht in het hart. In één klap schonk de toen 26-jarige schrijver ons volk trots, waardigheid en een identiteit. Het boek bestaat uit een geromantiseerde, typisch 19e eeuwse beschrijving van de aanloop naar de Guldensporenslag van 11 juli 1302, alsook van de slag zelf, die voorgesteld wordt als een bijna mythisch gevecht van het Vlaamse volk tegen de Franse tirannen. Na de overwinning gloort dan een dageraad van vrijheid voor het "vaderland" (een dubbelzinnig begrip, dat zowel Vlaanderen als België kan betekenen).

Gaandeweg raakte Hendrik Conscience's "Leeuw van Vlaanderen" wijd en zijd bekend, zowel binnen als buiten België. Zodanig groot was de invloed van deze roman, dat Vlaanderen er zijn vlag, volkslied en feestdag (11 juli) aan ontleende. Na zijn "Leeuw" schreef Hendrik Conscience nog honderd boeken en zijn faam reikte zelfs tot Parijs, waar hij een uitgever had. Toen hij in Kortrijk woonde, kwamen zowel koning Leopold I als de schrijvers Alexandre Dumas en Victor Hugo hem bezoeken. Er bestonden Conscience-kringen die geld bijeenlegden om telkens een nieuw boek uitkwam, samen een exemplaar te kunnen kopen, dat dan door een "geletterde mens" werd voorgelezen terwijl de anderen om hem heen zaten. Hendrik Conscience was de volksschrijver bij

uitstek en in zijn latere jaren bereikte hij zelfs de status van ware volksheld. Nog tijdens zijn leven werd volkomen terecht van hem te Antwerpen een standbeeld opgericht. Wisten jullie, beste lezers en lezeressen, dat toen Hendrik Conscience's stoffelijk overschot na zijn dood in 1883 naar zijn laatste rustplaats werd overgebracht, de rouwstoet 5 kilometer lang was? (volgende maand: "De Leeuw van Vlaanderen" herlezen met bijzondere aandacht voor verwijzingen naar God en geloof)

Hugo Wilmaerts

Bronnen:

- "De Leeuw van Vlaanderen" (uitgave van Het Laatste Nieuws)
- Conscience toen en nu, ijkpunt, icoon en inspiratie (De Standaard)
- Ons volk ontwaakt (1912, Omer Watez over Hendrik Conscience)
- Waarom wil dat verdomde volk niet lezen? (Geert Van Istendael in De Morgen)
- De revolutie van Hendrik Conscience (Gaston Durnez in Knack 27/1/2012)
- Nederlandse en Franse Wikipedia
- Mechelen, kroniek van een stad 1830-1952 (Frans Vermoortel)

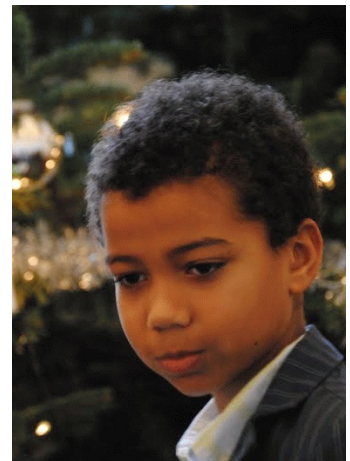
Mijn levens verhaal

ik begon heel klein als een baby en nu ben ik 9 de avonturen daar tussen zul je nu lezen

het begin weet je al van hier boven ik was in Donbosco en daar elk jaar was school feest toen was ik nog klein en minder gelovig nu zit ik in een bijbel school de wegwijzer die is leuk elke maand zo een leuke maandopening en dan op het het einde een leuke jaarafsluiting maar altijd is hij uniek nu zit ik in het vierde leerjaar ik heb juffen Joke en Rozemarijn wij moeten in april een maandopening doen maar elk jaar heb ik altijd een beetje stres maar toch is het leuk ik heb een broer Filip en een zus Miranda SOMS HEBBEN WE WEL RUZIE maar dat STELT NIKS voor dan nog mijn beste vrienden Simon Joppe kay en Alexander met die speel ik vaak maar kay ken ik al van toen ik een baby was o ja vergeten mijn moeder heet Sandra en mijn vader heet hugo we hebben een familiefoto waar ik nog niet op stond dus een nieuwe ik was een keer bij Simon en we zagen jongens een krant in brand steken Simon zei dat het niet mocht en toen begonnen ze te schelden dat was natuurlijk niet leuk dus gingen we terug naar huis en vertelden het

vorig jaar gingen we op schoolkamp dat was leuk maar er waren veel te veel muggen dus naar huis met een rode rug o die jeuk was erg maar toch was het leuk dit gaat niet lang kunnen duren want ik ben maar 8 dus veel plezier bij het lezen

luther .w. en vergeet niet wat je wilt bereiken bid er voor en je zult gelukken

Maart 2013

Deze Kerkmozaïek heeft geen algemeen thema en zelfs geen rode draad. Het heeft wel een paarse voorkant, want we zijn vol in verwachting van Pasen. Evenzo was de redactie vol van hoop op de stapels reacties die zouden binnenkomen via mail, brief of fax naar aanleiding van het vorige nummer. Hierin werd opgeroepen om te reageren op enkele artikels en zo een vervolg te geven aan de aanzet die gegeven was om te komen tot een kerkvernieuwing. Enkele reacties zijn binnengekomen en deze kunt u dan ook lezen in dit nummer. Voor al die andere overwegingen die wel in het hoofd speelden, maar nooit het toetsenbord hebben gevonden: helaas een gemiste kans om uw noodzakelijke stem te laten horen.

Verder kunt u lezen over de personen achter ProJOP, is er weer uitleg bij het ontstaan van het nieuwe liedboek, leest u een boekverslag over een atheïst en het homohuwelijk maakt opnieuw de tongen los in de verschillende kerken. Om de caleidoscoop vervolgens compleet te maken volgen nog enkele mededelingen en berichten uit de kerk.

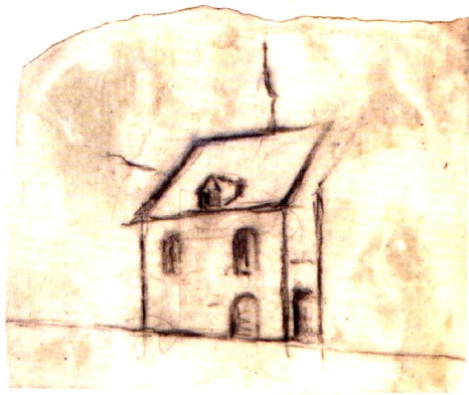
Rest ons enkel nog om u, de lezer, op te roepen om vooral te blijven reageren en te schrijven naar de redactie. Bijdragen zijn altijd welkom.

Gezegend Pasen voor u allen!

Namens de redactie,
Ds. Arjan KNOP.

'Mediteren in de Veertigdagentijd'

Onze gemeente heeft dit jaar voor het eerst meegedaan met de totstandkoming van een brochure met bezinnende teksten voor de tijd voor Pasen. Van een viertal leden van onze gemeente zijn teksten in deze brochure opgenomen. Daarom heeft de kerkenraad besloten om voor elk gezin één exemplaar ter beschikking te stellen. Als u het uwe nog niet in uw bezit heeft, brengt u dan gerust eens een bezoek aan de kerk om het te komen halen.

VERENIGDE PROTESTANTSE KERK IN BELGIË
MECHELEN NOORD

Kerkraad

**Keizerstraat, 26-28
2800 Mechelen
UITNODIGING**

Mevrouw, mijnheer,
Geacht gemeentelid,

Elk jaar houdt onze gemeente een algemene vergadering in de maand maart.

Op deze vergadering geeft de Kerkraad een overzicht van de werking tijdens het vorige jaar, vertelt de penningmeester van de Bestuursraad hoe we er financieel voorstaan en wat er eventueel gepland is voor dit jaar.

Maar bovenal is de gemeentevergadering de plaats bij uitstek waar de leden met elkaar en de Kerkraad kunnen praten over de werking van onze gemeente en waar nieuwe initiatieven een aanzet kunnen vinden.

Om zoveel mogelijk belangstellenden de kans te geven deze belangrijke vergadering bij te wonen, hebben we gedacht deze te laten doorgaan op een donderdagavond om voor iedereen het weekend vrij te houden.

U en uw gezinsleden worden dan ook vriendelijk uitgenodigd op de gemeentevergadering op **donderdag 14 maart 2013, aanvang 20.00 uur in ons kerkgebouw.**

Agenda :

Van 20.00 uur tot 20.45 uur : jaarverslag en commentaren

Korte koffiepauze

Van 21.00 uur tot einde : samen KERK-zijn

Om het voor iedereen aanvaardbaar te houden, willen we de vergadering graag afsluiten tegen 22.30 uur ten laatste.

Van harte welkom,

De Kerkraad